

Universitätsbibliothek Paderborn

**Malvm Svmmi Mali Sive De infinita grauitate peccati
mortalis Libri Qvinq[ve]**

Pelecyus, Johannes

Monachii, 1615

VIII. Christus omni omnino actione, & paßione, quam in vita suscepit,
hominem à peccato liberare debuit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52025](#)

ficile sit remedium peccati mortalitatis, quamq; graue ipsum peccatum mortale, vt pote pro quo iustè abolēdo debuerit Christus de cœlo venire, Patriq; suo aeterno satisfactionem compensacionemq; infinitā offerre. Quām verò animi gratitudinem homo beat Deo saluos faciendi, & Do- Ps.67.21.
mino exitus mortis (vt Diaboli introitus est mortis) quis nō dico pro dignitate explicare, sed vel breui oratione perst ingere pos-
sit? Misericordia Domini quod non sumus consumpti. *Quis saluus esset*, ait D. Augustinus, nisi ipse (Christus) sanaret?

CAPUT VIII.

Christus omni omnino actione, & pa-
sione, quam in vita suscepit homi-
nem à peccato, liberare
debuit.

Id

ID ex eo colligi posse video
quod ingrediens Christus in
mundum, sicut Apostolus in-
terpretatur, orationem illam
Psalmi usurpauit: *Oblationem*
hostiam noluisti, corpus autem aptasti
mihi; holocausta pro peccato non
tibi placuerunt. Tum duxi: Ecce u-
nio: in capite libri scriptum est de me,
ut faciam Deus voluntatem tuam.
Quibus verbis indicari videtur
iam inde ab ingressu suo in or-
bem, cœpisse Christum exequi
voluntatem sui Patris in redi-
mendo genere humano, acque
adeo iam tunc ad morte in cruce
oppetedam fese obtulisse. Idem
indicatur his alijs regij vatis ver-
bis: Pauper sum ego, & in laboribus
à iuueniente mea. Cōfirmatur idem

Ps. 87.16.

Ez. 53.11.

Ad Hebr.

10.

ps. 39.

eō ostenditur, quod vniuersitatem
Christi actiones & passiones aeterno patri fuerunt gratissimae,
ut proinde omnibus illis fuerit homini placatus & reconciliatus. Ideo ipse met Christus in his quae agebat & patiebatur, gloriam se spectare perpetuam sui patris, negotiumque illius agere subinde contestabatur; intelligens nimirum non aliud nisi redēptionis opus sibi imprimis a Patre demandatum. Quō etiam illud pertinet Esaiæ: Ecce Es. 40.10.

Dominus veniet, et merces eius cum illo, et opus eius coram illo, quasi diceret, nihil habebit in vita prius & antiquius, quam ut statim aggrediatur redēptionis opus. Hinc ipse in oratione ad Patrem: opus, inquit, consummaui, quod dedisti mihi ut facerem: Vbi consummasset se, id est, iam iam (cum morti vincinus esset) consummatu-

maturum se redemptiois opus
affirmat , quoniam illud certe
prius inchoarat. Porro vero non
nisi in morte ipsius in cruce, que
iam tum, ut dixi, instabat, opus
istud consummatum fuisse pa-
tet ex multis scripturæ diuinæ
locis, quibus illud quasi pactum
indicatur, ex quo debuit in cru-
ce perfici nostra redemptio. Ut

Ef.53.10.

Ef.66.9.

apud Esaiam: Si posuerit pro peccatis
animam suam , videbit semen longa-
num. Posuit animam suam pro pec-
cato , quia ut illud aboleret, in
crucem sublatus est, ideoque tan-
tam natorum cernit multitudi-
nem , quos summo cum dolore in
cruce, velut mater edidit in fidei
gratiæque lucem: Quamobrem non
dixit Dominus: ego qui alios gi-
gnere facio , ipse non gignam?
Sed ego qui alios parere facio , ipse non
pariam? Sine dolore enim gignu-
tur filii, at non sine dolore graui-
parien-

parentis in lucem eduntur. Per-
perit ergo Deus filios tunc, cum
in crucem actus, inauditos ve-
luti parturiens subiicit cruciatus.
Dignus Deo partus, vniuersa hac,
qua oculis subiicitur rerum ma-
chinâ præcellentior. Et apud Io-
annem. *Nisi granum frumenti ca-*
dens in terram mortuū fuerit, ipsum
solum manet &c. Quis, ait Orige Hom. 9.
nes, iam expositione indiget; ut sciat in Gen.
semen Christi quomodo multiplicetur,
qui videt à finibus terre, usq; ad fines
terre propagatam prædicationē Euani-
gely, & nullū fere esse iam locum, qui
semen verbi nō suscepit? Multiplica-
tur autem hoc semen sicut stellæ cœli,
& sicut arena maris, quia ex Christi-
an quidam stellis similes sunt, gratiæ
splendore fulgentes, cœloque mente
infixi: alij arenam maris referunt,
terrenis rebus mancipati, & mundi
fluctibus expositi. Idem docet A- Colos. 2. 14.
postolus, cum inquit Christum

dele-

deleuisse chyrographum decreti, quod
erat contrarium nobis, & affixisse il-
lud cruci, quia ibi videlicet disso-
lutum absolutè fuit debitum ge-
neris humani. Et quando Chri-
sti Domini nostri actiones & pa-
ssiones, ut & vita eius tota, misere-
ra, modisque omnibus calamiti-
tosa, acerba, & ignominiae plena
fuit, & peccati mortalis grauitas
& remedij difficultas clarissime
cognoscitur. Vnde cum D. Bern-
ardus dilig. Deo dicere possum: Si
totum me debeo pro me facto,
quid addā iam prorefecto, & re-
fecto hoc modo? Nec enim tam
facilē reiectus, quam factus. Nā
qui me semel, & tantum dicen-
do, fecit, inreficiendo profectō
& dixit multa, & gessit mira, &
pertulit dura, nec tantum dura,
sed & indigna. In primo opere
me mihi dedit, in secundo se, &
vbi se dedit, me mihi reddidit.

Datus

Datu-
me de-
Deo
tiām
sem,

Quid

R E.
ste-
centio-
bemus
cit &
Deus p-
promi-
quitate-
sionis f-
promi-
ter iniqu-
nostra,
D. Pau-
lium su-

Datus ergo, & redditus, me pro
me debo, & bis debo. Quid
Deo retribuam pro se? Nam e-
tiam si me millies repēdere pos-
sem, quid sum ego ad Deum?

C A P V T IX.

*Quid actione & passione sua Chri-
stus effecerit?*

REconciliauit nos Deo, ho-
stemque adeo eum, quo no-
centiorem & atrociorē nō ha-
bemus, videlicet peccatum, vi-
cit & profligauit. Id enim olim
Deus per Prophetā se facturum
promisit his verbis: *Auferam ini-* *Zach. 3.9.*
quitätē terrae illius, in die una, pas-
sionis scilicet. Fecit deinde quod
promisit; vulneratus enim est prop-
ter iniquitates, attritus propter scelera
nostra, ait Esaias. Confirmat id *Es. 53.5.*
D. Paulus, cum ita scribit: Deus fi- *Rom. 8.3.*
lum suum mittens in similitudinem

V carnis